

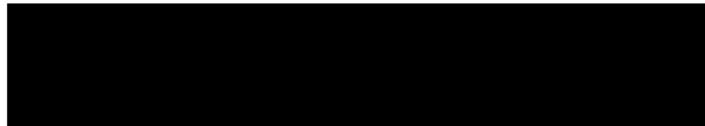
ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

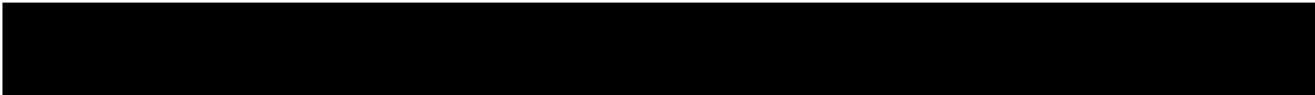
Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. února 2020 samosoudcem Mgr. Jaromírem Hájkem,

t a k t o :

Obžalovaní

narození [redacted], a

s e u z n á v á j í v i n n ý m i , ž e

1)

nejméně v době od 03.04.2017 do 26.10.2017, v [redacted], v bytě nacházejícím se v [redacted], po vzájemné společné domluvě a vzájemné součinnosti, zjednali na základě jimi uveřejněného inzerátu na erotickém portálu [redacted] na pronájem bytu za účelem poskytování erotických služeb, s požadavkem denního paušálu za využívání předmětných prostor, k provozování prostitute [redacted], která si dále sama sjednávala klienty zejména prostřednictvím internetových stránek [redacted] a [redacted] kterým jako dívka [redacted] poskytovala sexuální služby za úplatu, a z takto získaného výtěžku požadovali po [redacted] vždy 1.000,- Kč za den a dále částku 10,- Kč za vyprání 1 ks ručníku a částku 20,- Kč za vyprání 1 ks prostěradla, přičemž jim za uvedené období odevzdala nejméně 100.000,- Kč za užití jejich bytu a 6.250,-Kč za praní ručníků a prostěradel,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

2)

od přesně nezjištěného dne měsíce listopadu 2017 do přesně nezjištěného dne měsíce března 2018, v [REDACTED] po vzájemné společné domluvě a vzájemné součinnosti, zjednali na základě jimi uveřejněného inzerátu na blíže nezjištěných internetových stránkách na pronájem bytu za účelem poskytování erotických služeb, s požadavkem denního paušálu za využívání předmětných prostor, k provozování prostituce [REDACTED], která si dále sama sjednávala klienty prostřednictvím blíže nezjištěných internetových stránek, kterým jako dívka [REDACTED] poskytovala sexuální služby za úplatu, a z takto získaného výdělku požadovali vždy 1.000,- Kč za den a dále částku nejméně 10,- Kč za vyprání 1 ks ručníku a částku 15 Kč za vyprání 1 ks prostěradla, přičemž jim za uvedené období odevzdala nejméně **30.000,- Kč** za užití jejich bytu a nejméně **1.250,- Kč** za praní ručníků a prostěradel,

3)

od přesně nezjištěného dne měsíce listopadu 2017 do přesně nezjištěného dne měsíce března 2018, v [REDACTED], v bytě nacházejícím se v [REDACTED] po vzájemné společné domluvě a vzájemné součinnosti, zjednali na základě jimi uveřejněného inzerátu na erotickém portálu [REDACTED] na pronájem bytu za účelem poskytování erotických služeb, s požadavkem denního paušálu za využívání předmětných prostor, k provozování prostituce [REDACTED], která si dále sama sjednávala klienty prostřednictvím blíže nezjištěných internetových stránek, kterým jako dívka [REDACTED] poskytovala sexuální služby za úplatu, a z takto získaného výdělku požadovali vždy 1.000,- Kč za den a dále částku nejméně 10,- Kč za vyprání 1 ks ručníku a 15,- Kč za vyprání 1 ks prostěradla, přičemž jim za uvedené období odevzdala nejméně **45.000,- Kč** za užití jejich bytu a nejméně **1.925,- Kč** za praní ručníků a prostěradel,

t e d y

ad 1 až 3) společným jednáním jiného zjednali k provozování prostituce a kořistili z prostituce provozované jiným,

č í m ž s p á c h a l i

ad 1) až 3) přečin kuplířství dle § 189 odst. 1 tr. zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku

a o d s u z u j í s e

[REDACTED]
podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců;

podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců;

podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest v počtu 100 denních sazeb po 400 Kč, tedy v celkové výši 40 000 (čtyřicet tisíc) Kč;

podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se obžalovanému povoluje hradit uložený peněžitý trest **ve splátkách po 2 000 (dvou tisících) Kč měsíčně**, a to vždy k 15. dni v daném měsíci pod ztrátou výhody splátek peněžitého trestu, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas;

podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené době vykonán, stanovuje **náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 (dvou) měsíců;**

podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalované dále ukládá peněžitý trest v počtu 100 denních sazeb po 400 Kč, tedy v celkové výši 40 000 (čtyřicet tisíc) Kč.

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se obžalované povoluje hradit uložený peněžitý trest **ve splátkách po 2 000 (dvou tisících) Kč měsíčně**, a to vždy k 15. dni v daném měsíci pod ztrátou výhody splátek peněžitého trestu, jestliže obžalovaná nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené době vykonán, stanovuje **náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 (dvou) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn skutkový děj popsáný ve výrokové části tohoto rozsudku. V následujícím odůvodnění soud uvádí (pro dané rozhodnutí) zásadní pasáže výpovědi vyslechnutých osob, jakož i další podstatné skutečnosti plynoucí z provedených listinných důkazů, resp. z dostupného zvukového záznamu, které byly významné pro rozhodnutí o vině a trestech. Ostatní detaily jsou součástí spisového materiálu, přičemž procesním stranám byla poskytnuta možnost se s tímto seznámit. Účelem odůvodnění rozsudku není v podrobnostech rekapitulovat výpovědi osob, resp. přesně popsat obsah jednotlivých listin, případně zmíněné zvukové nahrávky, nýbrž z obsahového hlediska provedené důkazy hodnotit, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném souhrnu, a poměřovat takovéto důkazy konfrontačním způsobem.

Po dokazování, které bylo v dané věci během hlavního líčení provedeno (a je založeno na pečlivém uvážení všech okolností daného případu, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemném souhrnu), má soud za prokázané, že se obžalovaní dopustili jednání popsánoho ve výrokové části rozsudku, protože především z výpovědi [REDAKCE] a ze svědectví [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], která jsou podpořena dalšími důkazními prostředky usvědčujícími obžalované, je zřejmé, že [REDAKCE] a [REDAKCE] společným jednáním jmenované svědkyně zjednali k provozování prostituce a zároveň kořistili z prostituce provozované těmito osobami.

Důkazní situace je i nadále (poté, co byl ve věci vydaný trestní příkaz podáním odporu ze strany obžalovaných zrušen) zcela přehledná, během řízení před soudem se oproti přípravnému řízení v podstatě nezměnila, krom toho, že k projednávané obžalobě vypovídal **obžalovaný** [REDAKCE] [REDAKCE] jenž v přípravném řízení využil svého práva zakotveného v ust. § 33 odst. 1 tr. řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

Má-li být jeho obsáhlá výpověď z hlavního líčení shrnuta do podstatných bodů, nutno zmínit, že obžalovaný uvedl, že u bodů č. 2 a 3 výrokové části obžaloby s tam zmíněnými údaji souhlasí, krom toho, že by [REDAKCE] a [REDAKCE] k provozování prostituce s manželkou zjednali. Až při prvním setkání, kdy jmenovaným svědkyním ukazovali předmětný byt, pochopili, že [REDAKCE] a [REDAKCE] v daném místě budou prostituci provozovat, proto se dohodli na tom, že nájemné bude vyšší, než je uvedeno ve smlouvě, kterou spolu sjednali, a to ve výši 1.000 Kč za jeden den, během něž budou byt využívat. Nenapadlo je, že by takové jednání mohlo být trestné, nespátrovali v něm nic nezákonného. Pokud totiž někdo byt využíval k takovým účelům, logicky tím vzrostly náklady spojené s jeho využíváním, zejména pokud jde o spotřebu vody a energií, proto obžalovaný shora uvedenou částku nepokládá za kořistění z provozování prostituce [REDAKCE] a [REDAKCE], nýbrž za adekvátní protiplnění.

V případě [REDAKCE] jde dle [REDAKCE] o jinou situaci. Jmenovaná manželé [REDAKCE] oklamala, neboť s nimi dojednala, že bude byt využívat pouze k běžným účelům, avšak jak později obžalovaní zjistili, i ona zde provozovala prostituci, navíc nepřiznala všechny dny, po které se v bytě nacházela, dokonce poté, co se ji rozhodli z těchto důvodů z bytu vykázat, napadla [REDAKCE], které odcizila peněženku s finanční hotovostí, což odůvodňovala tím, že měla ještě na den vykázání sjednány zákazníky, za což požadovala finanční kompenzaci ve výši 3.000 Kč.

Ze spáchání předmětného protiprávního jednání, krom již zmíněné výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE], oba obžalované usvědčují především v průběhu řízení poskytnutá **svědectví** [REDAKCE] [REDAKCE], které všechny v průběhu daného trestního řízení poskytovali ucelené, logické, přesvědčivé a vzájemně se podporující výpovědi, jež se v průběhu času neměnily, tudíž o jejich sdělení lze zjištěný skutkový stav opřít.

Tyto svědkyně v podrobných výpovědích shodně uvedly, že manželé [REDAKCE] byt v [REDAKCE] ulici [REDAKCE] pronajímali za účelem provozování erotických služeb, o čemž i před těmito svědkyněmi hovořili, z čehož je nepochybné, že obžalovaní věděli, jaké činnosti se budou [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] v jejich bytě věnovat. Od jmenovaných svědkyň, před kterými obžalovaná vystupovala jako [REDAKCE] (přičemž takto se podepisovala i do svědkyním odeslaných SMS zpráv), inkasovali 1.000,- Kč za den pobytu, rovněž zpoplatnili vyprání ručníků a prostěradel.

[REDAKCE] v hlavním líčení uvedla, že předmětný byt využívala v období od dubna roku 2017 do 26.9.2017, nicméně z obsahu spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. [REDAKCE] je patrné, že poslední den, kdy se zde nacházela, představuje až datum 26.10.2017, kdy došlo k události, pro kterou byla jmenovaná v uvedené trestní věci odsouzena (a o níž bude pojednáno níže). Byt obžalovaných začala svědkyně využívat poté, co zareagovala na základě [REDAKCE] uveřejněného inzerátu na erotickém portálu [REDAKCE] a to na pronájem bytu za účelem poskytování erotických služeb. Obžalovaní předem vyžadovali denní paušál za využívání předmětných prostor ve výši 1.000 Kč, přičemž prostituci zde [REDAKCE] provozovala sama. Sama si také prostřednictvím internetové inzerce sjednávala klienty, kterým jako dívka [REDAKCE] poskytovala za úplaty sexuální služby. Obžalovaným byla dle předcházející dohody povinna rovněž platit 10 Kč za každý vypraný kus ručníku a 20 Kč za každé prostěradlo. Jak v hlavním líčení uvedla, je si jista tím, že [REDAKCE] na shora uvedeném paušálu dohromady předala částku přinejmenším ve výši 100.000 Kč, pročež právě tato suma byla převzata do tzv. skutkové věty rozsudku (a úměrně tomu byl snížena také suma připadající na poplatky za ručníky a prostěradla), neboť svědkyně se takto vyjadřovala i během své (procesně použitelné) výpovědi poskytnuté v přípravném řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

Obdobně ve věci vypovídala také [REDAKCE], která zmínila, že do kontaktu s obžalovanými přišla, a jejich byt využívat začala, někdy ke konci roku 2017 (v přípravném řízení hovořila o měsíci listopadu), a to společně s [REDAKCE]. Na internetu nalezla inzerát na pronájem bytu za účelem poskytování erotických služeb, kontaktovala obžalované, načež se s nimi společně s druhou naposledy uvedenou svědkyní setkala a dohodli se na další spolupráci. I ona zde (pod pseudonymem [REDAKCE] poté prostituci provozovala sama, přičemž manželům [REDAKCE] dle předcházející dohody platila za každý den strávený v bytě 1.000 Kč (někdy se však stalo, že pokud byt opouštěla už dopoledne, nebyl zmíněný paušál obžalovanými vyžadován), resp. 10 Kč za vypraný ručník a prostěradlo. Během shora uvedeného období využívala [REDAKCE] byt obžalovaných v průměru třikrát týdně, což by znamenalo předání cca 50.000 Kč na zmíněném paušálu, nicméně v souladu se zásadou *in dubio pro reo* byla do výroku rozsudku převzata pouze částka 30.000 Kč, kterou (jako spodní hranici uvažovaného rozpětí) svědkyně zmínila v přípravném řízení, tedy blíže předmětným událostem.

[REDAKCE] [REDAKCE] popsala okolnosti spolupráce s obžalovanými shodně jako [REDAKCE], přičemž uvedla, že poté, co předmětnou nabídku posledně jmenovaná svědkyně objevila na internetu a domluvila setkání, společně v listopadu roku 2017 odjely do [REDAKCE], kde okamžitě začali k provozování prostituce využívat byt manželů [REDAKCE], a to až do března či dubna roku 2018. Zmíněný inzerát měla [REDAKCE] objevit na erotickém portálu [REDAKCE]. Z daného inzerátu bylo patrné, že se jedná o pronájem bytu za účelem poskytování erotických služeb, s požadavkem denního paušálu. Ten byl sjednán ve výši 1.000 Kč za den strávený v bytě. Klienty si svědkyně sjednávala sama prostřednictvím internetu, kde vystupovala jako [REDAKCE]. Svědkyně si je jistá rovněž tím, že za vypraný ručník v době, kdy byt s [REDAKCE] využívaly, obžalovaní požadovali částku 10,- Kč, za vyprání 1 kusu prostěradla pak 15,- Kč (z čehož soud vyšel také v případě skutku týkajícího se [REDAKCE]). Za využívání bytu obžalovaných [REDAKCE] zaplatila celkem manželům [REDAKCE] sumu přinejmenším ve výši 45.000 Kč. Prostituci se věnuje do současné doby, přičemž využívá-li byt patřící jinému, jeho obvyklá „cena“ za jeden den se pohybuje v rozmezí od 1.000 Kč do 1.500 Kč. Svědkyně rovněž podotkla, že obžalovaná se [REDAKCE] a [REDAKCE] představila jako [REDAKCE] byt později přiznala, že se jmenuje jinak.

Ke kontaktu s obžalovanými poté, co bylo zahájeno jejich trestní stíhání, uvedla svědkyně následující: „Obžalovaní mě 29.6.2019 navštívili v [REDAKCE], kde jsem také poskytovala erotické služby. Obžalovaný se ke mně tehdy objednal jako host, zákazník. Nevěděla jsem, že to je on, psal z cizího telefonního čísla, které jsem neměla uložené, a nepodepsal se, žádné jméno tam nebylo. Kolem 22.30 hodin mi přišla SMS, že dole je [REDAKCE] a chtěla by se mnou mluvit. Na tento čas byla domluvená ta schůzka. Já se tedy oblékla, sešla za nimi ven, kde jsem si zapnula zvukové nahrávání, neboť jsem měla strach a nevěděla jsem, co po mně chtějí. Bylo to ještě předtím, než jsem v této věci vypovídala na policii. Věděla jsem, že [REDAKCE] už v této věci jednou vypověděla. Věděla jsem to od [REDAKCE], že se něco řeší přes policii. Obžalovaní ke mně přijeli poslední pátek v červnu a můj výslech na policii, i výslech [REDAKCE], se měl konat následující pondělí. U toho mého prvního výslechu na policii jsem byla jen já a policisté, obhájce obžalovaných tam nebyl. Když mě tedy obžalovaní navštívili v těch [REDAKCE], tak po mně chtěli, abych kontaktovala [REDAKCE], abych ji přemluvila, aby nevypovídala, že se tím vlastně dopouští trestného činu. Já jim na to řekla, že s [REDAKCE] nejsem v kontaktu. Trvalo to 10 až 15 minut, vše jsem to nabrála a předala následně policii, tedy panu vyšetřovateli [REDAKCE]. Následně jsem kontaktovala i [REDAKCE] které jsem řekla, že za mnou byli obžalovaní v [REDAKCE] a vím, že následně v pondělí pan [REDAKCE] navštívil [REDAKCE] v nemocnici, kde byla hospitalizovaná.“

Jako **svědek** byl vyslechnut také [REDAKCE], který mimo jiného uvedl, že se s manželí [REDAKCE] zná od roku 1996, přičemž v minulosti s [REDAKCE] páchal

trestnou činnost. Poté zůstali přáteli. V září roku 2018 však měl se [REDACTED] konflikt. Byť se v jeho případě jedná v podstatě o svědectví nepřímé, i on ve své svědecké výpovědi uvedl shodné skutečnosti jako shora uvedené svědkyně, a to co se týká plateb ve prospěch [REDACTED] i provozování erotických služeb.

Součástí provedeného dokazování je také [REDACTED] zmíněná nahraná komunikace [REDACTED] a jmenované svědkyně, v níž obžalovaný hovoří o průběhu tohoto trestního řízení a výpovědích svědkyň, které se evidentně snažili přimět k tomu, aby ve věci nevyprávěly. Svědkyně [REDACTED] rovněž předložila SMS zprávy a výpis hovorů, představující kontakty s obžalovanými před návštěvou [REDACTED], plně podporující její shora citované vyjádření.

Dále bylo jako důkaz provedeno odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, vztahující se k vydanému mobilnímu telefonu [REDACTED], včetně SIM karty, využívaného pro telefonní číslo [REDACTED], které patří obžalované [REDACTED], přičemž v adresáři byl uložen telefonní kontakt se jménem [REDACTED] a číslem [REDACTED] které v minulosti využívala [REDACTED], resp. další telefonní kontakt se jménem [REDACTED] a číslem [REDACTED], které je využíváno [REDACTED].

Z dalších provedených listinných důkazů je možno zmínit rozhodnutí o přidělení bytu [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], tedy předmětného bytu nacházejícího se v [REDACTED] [REDACTED] případně erotické inzeráty z čl. 165 až 167 spisu, z nichž se podávají nabídky pronájmu bytu [REDACTED], a to jako tzv. privat, kde se mimo jiného uvádí: „*Požádají denní paušál bez ohledu na Tvůj výdělek. Byt je zcela zařízený, možno i bydlet...*“, s označením inzerenta jako [REDACTED] a uvedeným telefonním číslem, [REDACTED], tedy shora zmíněným číslem využívaným obžalovanou.

Ze všech těchto důkazů je naprosto nepochybné, že se obžalovaný [REDACTED] a [REDACTED] dopustili jednání popsaného v bodech 1 až 3 výrokové části rozsudku, tedy že prostřednictvím podaného inzerátu na poskytování erotických služeb zjednali tři osoby, které v jim přiděleném bytě provozovali prostituci, přičemž z této činnosti obžalovaný odváděli paušálně stanovenou částku, čímž obžalovaný manželé [REDACTED] naplnili po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu přečinu kuplířství dle § 189 odst. 1 trestního zákoníku, formou spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku.

Nelze přisvědčit námitce obžalovaných, že v předmětném jednání není možné spatřovat znak zjednání k provozování prostituce. Zjednáním je totiž uzavření smlouvy či dohody (například i konkludentní), jejímž obsahem je provozování prostituce. Musí být dán projev vůle obou stran, a to jak kuplíře, tak i osoby provozující prostituci, což je v případě skutků č. 1) až 3) výrokové části rozsudku splněno, neboť [REDACTED] shodně vypověděly o tom, že obžalovaný už při prvotním setkáním s těmito dojednávávali, jakým způsobem bude v předmětných prostorách prostituce provozována, jakým způsobem bude byt využíván, resp. jaké částky budou manželům [REDACTED] v této souvislosti svědkyněmi hrazeny (ať už na zmíněném paušálu nebo za vyprané prádlo). Prostitucí se rozumí pohlavní styk s jinou osobou nebo osobami za úplatu, tedy právě činnost, za jejímž účelem byt obžalovaný prostřednictvím inzerátů nabízeli, resp. činnost, pro kterou si svědkyně byt v inkriminovaném období pronajaly. Obžalovaný poskytli jmenovaným svědkyním ubytování s tím, že tyto zde budou poskytovat sexuální služby za úplatu zákazníkům - došlo tedy zjevně k dohodě mezi obžalovanými a [REDACTED] [REDACTED], resp. [REDACTED], že tyto zde budou provozovat prostituci. Okolnost, že utržená suma převyšující ve výroku rozsudku uvedené poplatky náležel jmenovaným svědkyním, na trestní odpovědnosti obžalovaných ničeho nemění.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

Sami obžalovaní si musí být dobře vědomi toho, že pokud by byt dané dispozice, nacházející se v předmětné lokalitě, byl skutečně nabízen k bydlení, jak tvrdil [REDAKCE], těžko by - za předpokladu jeho plného využití - mohli obžalovaní inkasovat 30.000 Kč měsíčně, kolik by jim náleželo, pokud by v něm celý měsíc bydleli [REDAKCE] nebo [REDAKCE].

Doslova komicky pak působilo následující odůvodnění [REDAKCE] skutečnosti, že na inzerátech z č.l. 165 až 167 spisu figuruje telefonní číslo [REDAKCE], resp. jméno [REDAKCE], tedy pseudonym, pod kterým vystupovala před ve věci vypovídajícími svědkyněmi: „...ten inzerát, že pronajmu [REDAKCE], jsem žádal s mojí známou [REDAKCE], jejíž příjmení nechci uvádět a nechtěl jsem ho uvést ani tehdy při tom soudu. Jednalo se o to, že mě tato známá požádala, abych tam s ní udělal ten inzerát: „Pronajmu byt [REDAKCE] jako privat, požaduji denní paušál bez obledu na tvůj výdělek. Byt je zcela zařízen, možno i bydlet bez zvýšeného paušálu...“ a dál si to nepamatuji. Bylo tam číslo [REDAKCE], to je číslo mé manželky. Ta moje známá se jmenuje [REDAKCE], a protože pracovala v práci, kde potřebovala svůj mobil denně a nemohla si dovolit, aby ten telefon vypnula, a nemohla si dovolit ani přijímat takovéhle ty návrhy, kdy se ta děvčata ozvou, tak manželka jí půjčila svůj telefon s tím, že ona si ho vzala, a vždy večer, když přišla z práce, tak si ho zapnula a viděla zmeškané hovory. Během tří dnů měla několik zákazníků a během tří dnů manželce telefon vrátila s tím, že již má nájemníci. Tím to skončilo.“ Samotné toto vyjádření [REDAKCE], jenž odmítá blíže identifikovat údajnou [REDAKCE], dobře ilustruje jeho urputnou (byť marnou) snahu devalvovat hodnotu jednoznačně hovořících usvědčujících důkazních prostředků, které byly zajištěny a v hlavním líčení provedeny.

Byť by to na právní kvalifikace předmětného jednání ničeho neměnilo, soud neměl ani důvod k tomu, aby uvěřil výpovědi [REDAKCE] v tom směru, že o tom, že [REDAKCE] byt obžalovaných využívala pouze měsíc, navíc pouze do doby, než se dozvěděli, že i ona zde prostituci provozuje. Jednak takové vyjádření postrádá logiku, pokud sám [REDAKCE] uvádí, že [REDAKCE] a [REDAKCE] erotické služby v předmětném bytě s vědomím obžalovaných skutečně provozovaly, a je tedy zřejmé, že [REDAKCE] chtěli přenecháním daných prostor jiným osobám získat vyšší příjem, než by obdrželi od běžného nájemníka, přičemž v bytě by pouze několik dní v měsíci nechávali za výrazně nižší částky přespat rovněž [REDAKCE], která navíc za dané situace měla mít k dispozici klíče od bytu manželů [REDAKCE], což jim fakticky znemožňovalo jeho využití v předmětné době jakýmkoli běžným nájemníkem (a logicky by tak mohli, pokud by [REDAKCE] vypovídal pravdivě, očekávat výrazně nižší příjem).

Krom toho, že [REDAKCE] se v průběhu celého řízení vyjadřuje konstantně (navíc shodně s [REDAKCE] a [REDAKCE]) k okolnostem týkajícím se domluvy s obžalovanými, způsobu využití inkriminovaného bytu i placení za dobu strávenou v něm, resp. služby obžalovaných spočívající v praní ručníků a prostěradel, její verze skutkového děje je výrazně podporována svědectvím [REDAKCE], především ale obsahem spisu [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE], z něhož se podává, že důvodem počátečních neshod mezi [REDAKCE] a obžalovanými byl incident ze dne 26.10.2017, který jako první na tísňovou linku 158 oznámila jmenovaná svědkyně s tím, že jí má být obžalovanými zadržován notebook, kvůli čemuž se zmocnila peněženky (a dalšího jejího obsahu) [REDAKCE]. Soud projednávající zmíněný skutek ostatně vyhodnotil výpovědi manželů [REDAKCE] za nevěrohodné, v určitých částech prokazatelně lživé, přičemž i na základě v uvedeném řízení provedených důkazů bylo zjevné, že předmětný byt byl k prostituci také [REDAKCE] využíván s vědomím manželů [REDAKCE], s nimiž se následně [REDAKCE] dostala do konfliktu majícím původ v otázce, jaké protipřepnutí jim za pobyt svědkyně v bytě náleží, což následně obrátilo pozornost orgánů činných v trestním řízení na dané protiprávní jednání

obžalovaných. V této skutečnosti pak má zřejmě původ snaha [REDACTED] [REDACTED], aby nebyli také touto svědkyní ze stíhané trestné činnosti usvědčeni.

Po zhodnocení těchto důkazů soud - především s přihlédnutím k obsahu spisu [REDACTED] [REDACTED] - dospěl k přesvědčení, že výpověď [REDACTED] je natolik podporována ostatními provedenými důkazy, že není třeba jeho věrohodnost dále prověřovat, tedy ani prostřednictvím svědectví [REDACTED], kterou v předcházejícím průběhu hlavního líčení k tomuto předvolal (a po jejím nedostavení se svědkyní pokutoval), přičemž zároveň nutno podotknout, že [REDACTED] není svědkem tzv. korunným. Jak už bylo řečeno, poskytuje spíše svědectví nepřímé, bez kterého by se bylo možné v důkazním řízení obejít. Stejně tak soud za nadbytečné pokládá zajišťovat vyjádření subjektu [REDACTED] k okolnostem týkajícím se emailové schránky, která byla využívána svědkyněmi [REDACTED] [REDACTED], neboť o jejich výpovědích nemá žádné pochybnosti, přičemž v současné době (vzhledem k tomu, že emailová schránka není delší dobu svědkyněmi využívána) ani není známa její přesná adresa (sama [REDACTED] v hlavním líčení připustila 4 možné varianty, u nichž si však nebyla jistá tím, že jedna z nich je správnou). Proto těmto důkazním návrhům obhajoby soud nevyhověl.

S ohledem na učiněnou právní kvalifikaci byli oba obžalovaní v dané věci ohroženi trestem odnětí svobody na šest měsíců až čtyři léta. K osobě [REDACTED] bylo zjištěno, že byl v minulosti sice již jedenáctkrát soudně trestán, avšak naposledy už v roce 2003, tedy lze uzavřít, že poměrně dlouhý časový úsek před spácháním předmětného protiprávního jednání žil řádným životem. Totéž, avšak ještě silněji, platí v případě [REDACTED], která byla soudně trestána jedinkrát, a to v roce 1967, tudíž k takovému odsouzení v současné době nelze vůbec přihlížet. Ve věci soud neshledal žádné významnější polehčující ani přitěžující okolnosti, krom toho, že obžalovaní kořistili z prostituce provozované více osobami. Soud proto dospěl k přesvědčení, že manželé [REDACTED] jsou v patřičné zkušební době schopni orgány činné v trestním řízení přesvědčit o tom, že výkon uloženého trestu odnětí svobody není v jejich případě třeba. Jinými slovy řečeno, soud nabyl přesvědčení, že k působení na obžalované, aby do budoucna vedli řádný život, za dané situace postačí, když bude výkon uloženého desetiměsíčního trestu odnětí svobody, který byl s ohledem na mnohost osob provozujících prostituci, k níž byly obžalovanými zjednány, resp. z které obžalovaní kořistili, vyměřen čtyři měsíce nad spodní hranicí zákonných možností, podmíněně odložen. U [REDACTED], s ohledem na její trestní rejstřík pouze na dvouletou zkušební dobu (která je tedy vyměřena blíže spodní hranici zákonného rozpětí), u [REDACTED], s ohledem na jeho dřívější odsouzení, zkušební dobu o rok delší. Oba obžalovaní byli také potrestáni peněžitou sankcí, kterou bylo nutné rovněž ukládat, neboť manželé [REDACTED] pro sebe projednávanou trestnou činností získali majetkový prospěch. S ohledem na nižší společenskou škodlivost předmětné trestné činnosti soud peněžité trest vyměřil - v rámci denních sazeb, které se ukládají v rozmezí od 20 do 730 - pouze mírně nad samou spodní hranicí zákonných možností; pokud jde o vyšší denní sazby, tato byla určena s přihlédnutím k osobním a majetkovým poměrům obžalovaných, kteří jsou důchodového věku, a nebylo u nich zjištěno, že by dosahovali nadprůměrných příjmů. Z rozmezí 100 Kč až 50.000 Kč byla proto zvolena suma rovnající se čtyřnásobku spodní hranice zákonného rozpětí, konkrétně ve výši 400 Kč. Tato suma byla tedy oproti ve věci vydanému trestnímu příkazu o 200 Kč snížena, neboť na základě vyjádření obžalované [REDACTED] v samém závěru řízení před nalézacím soudem (které soud jako jediné ze strany obžalovaných pokládá za upřímné a přesvědčivé) lze dospět k závěru, že v trestním příkazu zvolená majetková sankce by s ohledem na osobní poměry manželů [REDACTED] byla nepřiměřeně přísnou. Z téhož důvodu soud využil možnosti dané mu ust. § 68 odst. 5 tr. zákoníku a peněžité tresty obžalovaným rozložil do 20 dvoutisícových měsíčních splátek tak, aby trest byl vykonatelný a manželé [REDACTED] neúnosně nezatěžoval. Pokud obžalovaní takto uložený peněžité trest řádně nevykonají, budou

ohrožení dalším trestem odnětí svobody, který byl vyměřen v trvání 2 měsíců (tedy tak, aby s ohledem na již uvedené nezpůsobil, že potrestání obžalovaným, komplexně vzato, bude nepřiměřeně přísným).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 trestního řádu, § 252 trestního řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního řádu).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 trestního řádu).

V Českých Budějovicích dne 27. února 2020

Mgr. Jaromír Hájek v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová